

РОЗРОБЛЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ВОДНИМИ РЕСУРСАМИ

Савчук Л., Бабій В.

Національний університет «Львівська політехніка»

Сталий розвиток будь-якої країни виражається у системному узгодженні економічного, екологічного та соціального напрямків розвитку. Важливою складовою

базових основ економіки є водні ресурси, які в Україні перебувають в кризовому стані. Стан природних водойм залежить від стану всіх складових довкілля – повітря, ґрунтів, зелених насаджень, наявності населених пунктів, промислових підприємств, родовищ корисних копалин тощо. Збереження природних водних ресурсів є багатofакторним завданням вирішити яке можливо за одночасного аналізу, оптимізації та координації вище наведених чинників за допомогою обґрунтованих управлінських рішень. Орієнтиром для цілеспрямованого покращення стану водних ресурсів є Водна Рамкова Директива ЄС 2000/60/ЄС, яка визначає основні принципи управління водним ресурсами та шляхи покращення їх стану.

Ефективним управлінням, що забезпечить вирішення проблем охорони оточуючого середовища, економічний ріст і стійкий розвиток всіх галузей промисловості та сільського господарства, покращення здоров'я населення є інтегроване управління водними ресурсами (ІУВР). Воно забезпечить гармонізацію управління водними, земельними та зв'язаними з ними ресурсами, оптимізацію і справедливий розподіл вироблених соціально-економічних благ і довготривале благополучне функціонування життєво важливих екосистем. Елементами ІУВР є: – законодавча база; – нормування і контроль водокористування і водовідведення; – планування водокористування і охорони водних ресурсів; – організація управління водними ресурсами; – моніторинг, облік і контроль; – розв'язування конфліктів, пов'язаних з розподілом водних ресурсів.

Для впровадження ІУВР слід оцінити реальний стан водних, земельних та всіх інших ресурсів в межах окремих водних басейнів. На основі отриманих даних спрогнозувати розвиток стану вод (поверхневих і підземних) в природних водоймах та запропонувати управлінські рішення щодо досягнення доброї якості води і безпечного екологічного стану у басейнах річок.

ВПОРЯДКУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ПРИ КОНСОЛІДАЦІЇ ЗЕМЕЛЬ В УКРАЇНІ

Бугасенко О.

Київський національний університет будівництва і архітектури

Соціально-економічні та екологічні виклики сьогодення формують передумови впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань. Ефективність господарської діяльності, безпечність та зручність проживання населення великою мірою визначаються просторовими параметрами землеволодінь і землекористувань.

Оптимізація розмірів, розміщення, конфігурації окремих земельних ділянок здійснюється відповідно до європейського досвіду як правило у складі проектів консолідації земель. Вказаними проектами досягаються різноманітні цілі: зростання продуктивності сільського господарства, розвиток населених пунктів, розміщення інфраструктурних об'єктів, охорона навколишнього природного середовища.

Для України потреба консолідації земель в значній мірі обумовлена необхідністю вдосконалення параметрів сільськогосподарських землеволодінь і землекористувань, сформованих у результаті реформування земельних відносин. З початком функціонування ринку земель прогнозується зростання необхідності впорядкування земельних ділянок у зв'язку із подальшою фрагментацією.

У складі заходів щодо консолідації земель як основну складову виділяють перерозподіл земель. В сучасних умовах України перерозподіл має бути спрямований на усунення череззможжя, зменшення відстаней між земельними ділянками одного землекористувача, покращення конфігурації, зокрема, вирівнювання меж, розміщення меж відповідно до протирозійних вимог щодо організації території тощо.

У випадку здійснення консолідації земель із залученням множини землевласників виникає необхідність вибору найкращого серед можливих варіантів перерозподілу земель. Це завдання відповідно до закордонного досвіду доцільно вирішувати шляхом побудови оптимізаційних моделей. Зазначимо, що вітчизняна практика використання оптимізаційних моделей спрямована переважно на внутрішньогосподарський землеустрій.

При впорядкуванні земельних ділянок сільськогосподарського призначення мають враховуватися їх характеристики як фактора виробництва. Розглядається якість ґрунтів відповідно до вимог щодо вирощування сільськогосподарських культур, вид угідь, наявність поліпшень. Технологічні умови обробітку за однакової родючості визначають виробничу здатність. Місце розташування земельної ділянки за однакової виробничої здатності визначає розмір отриманого прибутку від використання земель.

З метою формування ефективних підходів до перерозподілу земель пропонується побудова оптимізаційної моделі перерозподілу з формуванням вимог до рівноцінності перерозподілених земельних ділянок за якісними та просторово-технологічними характеристиками.

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ НЕРУХОМОСТІ В СФЕРІ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ НА ПРИКЛАДІ ГОТЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ «ЗАМОК ЛЕВА»

Поляковська Л.

Львівський національний аграрний університет

Оціночний підхід до нерухомості в сфері готельного бізнесу відрізняється від підходів, що використовуються до стандартної доходної нерухомості. Це пояснюється тим, що готелі є майно з торговим потенціалом згідно визначень